NEW

לקוטי שיחות

VAYIKRA ויקרא

VOLUME 1, P. 205-208

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Dedicated to

Emmanuel (Mendel) Karp

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was the first of his family born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

VAYIKRA I | ויקרא א

Adapted from the *maamar* entitled *Basi LeGani* delivered on Yud Shvat, 5712 (1952)

Introduction

Parshas Vayikra begins with somewhat peculiar phrasing, "A man who will offer *from you* a sacrifice to G-d…." This unusual wording can be interpreted as implying that the Torah is not simply instructing that someone "from among you" should bring an offering; it is emphasizing that the sacrifice must come "*from you*," from within one's own self.

In doing so, the Torah is highlighting that the sacrifices were not merely ritual acts performed in the Sanctuary that accompanied the Jews in their journey through the desert or in the *Beis HaMikdash* in Jerusalem. They were spiritual services. Bringing a sacrifice, a *korban* in Hebrew, initiated a process of drawing close (*karov*) to G-d.

Now, when we recognize the gap between who we are and what we should be, we might wonder whether such spiritual service is within our reach. Given the failings we all possess, can we truly draw close to G-d?

Chassidus teaches that we should never despair. Every person can – if he only desires – draw close to G-d. Just as a fire burned continually on the altar in the *Beis HaMikdash*, a G-dly fire burns within each Jew's heart. Each one of us can take an "animal" – our own animal tendencies – and have them be consumed by our inner G-dly fire.

With these insights, this *sichah* clarifies that the sacrifices were not relevant only in the past, but represent an active *modus operandi* to develop our spiritual potentials at all times. In doing so, it provides guidance for us to imbue even the material dimensions of our lives with spiritual awareness.

When Man Becomes an Offering

Not Merely a Physical Service

1. The literal translation of the wording with which ***Parshas Vayikra*** introduces **the sacrifices,** (the focus of the Torah portion,) **reads,**[1] **"A man who will offer from you a sacrifice to G-d...." On the surface,** the order of these words **is puzzling: If the straightforward meaning was** only **that "from you" refers to the word "man"** – in other words, **that a person from among you will bring a sacrifice – it should have said "a man from you who will offer...." Why does it state, "a man who will offer from you"?**

The explanation given in *Chassidus*[2] is well known: With this wording, **the verse is also explaining the concept of sacrifices in a spiritual sense – in the service within a person's soul.**

Likewise, there **is** a **well-known** interpretation **of the Sages of the verse,**[3] **"They shall make Me a Sanctuary and I will dwell among them."** Based on **their analysis** of the wording, they note[4] that the verse **does not say *betocho,* "within it,"** i.e., within the Sanctuary, **but *betocham,* "among them"** – i.e., **within each and every Jew. From this, we understand that all the services that were performed in the physical Sanctuary and in the *Beis HaMikdash* also have parallels to the spiritual sanctuary present within every Jew.**

This applies to all services performed in the *Beis HaMikdash,* and **how much more so to the service of the sacrifices. For even in the *Beis HaMikdash* on the material plane – where, in the literal sense,**

א. אִין אָנְהוֹיבּ פַּרְשַׁת וַיִּקְרָא (פַּרְשַׁת הַקָּרְבָּנוֹת) שְׁטֵייט, אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַהֲוָיָ'. אִין פְּלוּג אִיז נִיט פַאַרְשְׁטַאנְדִיק: אוֹיבּ דֶער פֵּירוּשׁ אִיז נָאר כִּפְשׁוּטוֹ, אַז דֶער "מִכֶּם" גֵייט אוֹיפְן וָוארְט "אָדָם", אַז אַ מֶענְטשׁ פוּן אַיְיךְ וֶועט מַקְרִיב זַיְין, הָאט עֶר גֶעדַארְפְט זָאגְן אָדָם מִכֶּם כִּי יַקְרִיב, פַאַרְוָואס זָאגְט עֶר אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם?

אִיז דָאךְ בַּאוואוּסְט וָואס ס'שְׁטֵייט אוֹיף דֶעם אִין חֲסִידוּת, אַז דֶערְמִיט קוּמְט עֶר אוֹיךְ דֶערְקְלֶערְן דֶעם עִנְיָן פוּן קָרְבָּנוֹת בְּרוּחְנִיּוּת - אִין עֲבוֹדָה בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם.

עֶס אִיז דָאךְ בַּאוואוּסְט דֶער דִּיּוּק רַזַ"ל[א] אוֹיפְן פָּסוּק וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם, בְּתוֹכוֹ לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא בְּתוֹכָם, בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וָואס פוּן דֶעם אִיז פַאַרְשְׁטַאנְדִיק, אַז אַלֶע עֲבוֹדוֹת וָואס זַיְינֶען גֶעוֶוען אִין מִשְׁכָּן וּמִקְדָּשׁ הַגַּשְׁמִי, זַיְינֶען אוֹיךְ דָא אִין רוּחְנִיּוּת - אִין דֶעם מִקְדָּשׁ הָרוּחְנִי וָואס אִיז פַאַרַאן אִין יֶעדְן אִידְן.

דָאס אִיז בְּנוֹגֵעַ אַלֶע עֲבוֹדוֹת. מִכָּל שֶׁכֵּן עֲבוֹדַת הַקָּרְבָּנוֹת, וָואס אוֹיךְ אִין מִקְדָּשׁ הַגַּשְׁמִי גּוּפָא - וָואס כִּפְשׁוּטוֹ

1. *Vayikra* 1:2.

2. *Likkutei Torah, Vayikra,* p. 2b ff.; the *maamar* entitled *Basi LeGani,* 5710, sec. 2, *et al.*

3. *Shmos* 25:8.

4. See *Reishis Chochmah, Shaar HaAhavah,* ch. 6 (close to the beginning); *Shalah, Shaar HaOsios, os lamed; Maseches Taanis,* s.v. *mei'inyan haavodah; Parshas Terumah, chelek Torah Or,* pp. 325b, 326b.

a physical service involving the offering of a physical animal took place – in essence, **the inner dimension** of the offering **was also a spiritual service.**

To highlight the spiritual dimension of the sacrifices, **when a sacrifice was offered, it was necessary that the *kohanim* participate in this service and the Levites** accompany the sacrifices **with their song and music. As stated in the *Zohar*,[5] the spiritual service** implicit in bringing a sacrifice was brought about by **the *kohanim*** who would serve **"quietly and with heartfelt intent"** – reflecting the motif of **drawing down** Divine influence from above – **and the Levites,** who **with** their **songs and music** personified the motif of upward ascent, **elevating** the sacrifice **from below to** the spiritual plane.[6]

Thus, even in the *Beis HaMikdash*, offering sacrifices was a spiritual service. How much more so is this true of the parallel to **the service of sacrifices that exists within every Jew** where there is no physical component to the sacrifices and the endeavor is wholly spiritual.

According to the interpretation of the Alter Rebbe,[7] the verse, "When a man will offer…," means, **"When a person wishes to draw near to G-dliness…," (for the intent of a sacrifice (*korban*) is to draw one's powers and faculties close (*karov*) to G-d).[1]** The verse continues, **"from *you* an offering to G-d," meaning that,** to draw close to G-d, **the sacrifices that one offers must be "from the person himself."[8]**

אִיז דָאס גֶעווֶען אַן עֲבוֹדָה גַשְׁמִית אוּן מֶען הָאט מַקְרִיב גֶעווֶען אַ בְּהֵמָה גַשְׁמִית - אִיז אִין פְּנִימִיּוּת דָאס אוֹיךְ גֶעווֶען אַן עֲבוֹדָה רוּחְנִית.

דֶערְפַאר הָאט גֶעדַארְפְט זַיְין - בְּשַׁעַת הַקְרָבַת הַקָּרְבָּן - דִי בַּאטֵיילִיקוּנְג פוּן דִי כֹּהֲנִים מִיט זֵייעֶר עֲבוֹדָה, אוּן דִי לְוִיִּים בְּשִׁירָם וְזִמְרָם, ווָאס דָאס זַיְינֶען עִנְיָנִים רוּחְנִיִּים. ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין זֹהַר[ב] דְכָהֲנֵי בַּחֲשָׁאִי וּבִרְעוּתָא דְלִבָּא - הַמְשָׁכָה, וּלְוִיִּם בְּשִׁירָה וְזִמְרָה - הַעֲלָאָה מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה.

אִיז דָאךְ עֲבוֹדַת הַקָּרְבָּנוֹת אוֹיךְ אִין מִקְדָּשׁ גֶעווֶען אַן עֲבוֹדָה רוּחְנִית, אוּן מִכָּל שֶׁכֵּן עֲבוֹדַת הַקָּרְבָּנוֹת ווִי עֶס אִיז בַּיי יֶעדְן אִידְן.

דִי דֶערְקְלֶערוּנְג פוּן פָּסוּק לוֹיטְן טַיְיטְשׁ פוּן אַלְטְן רֶבִּי'ן[ג]: "אָדָם כִּי יַקְרִיב", ווֶען אַ מֶענְטשׁ ווִיל נִתְקָרֵב ווֶערְן צוּ אֱלֹקוּת (ווָאס דֶער עִנְיָן פוּן קָרְבָּן אִיז קֵירוּב הַכֹּחוֹת וְהַחוּשִׁים)[ד], אִיז "מִכֶּם קָרְבָּן לַהֲוָיֶ'", דַארְפְט אִיר מַקְרִיב זַיְין פוּן אַיְיךְ אַלֵיין.

To Tap a Transcendent Light

2. There are two dimensions to the concept of bringing an offering from oneself: **a) "from you"** refers to **the sacrifice** – i.e., drawing close – **of the G-dly soul,**

ב. אִין דֶעם אַלֵיין זַיְינֶען פַאראַן צְווֵיי פְּרָטִים: א) "מִכֶּם", דֶער קָרְבָּן פוּן נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית.

5. See *Zohar,* Vol. III, p. 39a. See also *Biurei HaZohar,* the beginning of *Parshas Vayeitzei* in the Mitteler Rebbe's *Biurei HaZzohar*, p. 43c ff. in the new edition, and in the *Tzemach Tzedek's Biurei HaZohar,* Vol. 1 p. 102, ***Likkutei Torah, Devarim,*** **the second *maamar* entitled *Veyadayta,* sec. 2,** p. 8b, **and the second *maamar* entitled *U'Shavtem,* sec. 1** p. 79c ff.

6. See the *maamar* entitled *Basi LeGani,* loc. cit.

7. This teaching of the Alter Rebbe is quoted in **the *maamar* entitled *U'Shavtem Mayim,* Sukkos, 5701** (*Sefer HaMaamarim Kuntreisim,* Vol. 2, secs. 1 and 2); ***Kuntreis Limud HaChassidus,*** **ch. 12. See also *Likkutei Torah, Vayikra,* the *maamar* entitled *Adam Ki Yakriv*,** p. 2c.

8. ***Sefer HaBahir,*** **ch. 46 (109). See also *Zohar,*** Vol. III, p. 5a; ***Shalah,*** Tractate *Taanis,* **p. 211b, and see also *Pri Eitz Chayim, shaar hatefilah,* ch. 5.**

and b) as the verse continues, bringing the sacrifice **"from the animal"** refers to **the animal that is found in a person's heart, i.e.,** his **animal soul. Regarding this, the verse continues: "from the cattle and from the sheep"** – singling out **specific levels of the animal soul, as explained in *Chassidus*.**[9]

The ultimate purpose is not found in the service of the G-dly soul alone, but specifically in refining the animal soul.

This concept **is also alluded to in the verse.** After mentioning **"from you,"** referring to the G-dly soul, **the verse** continues, **"an offering to G-d,"** using the Divine name ***Havayah*.**[10] By contrast, **after saying "from the animal, from the cattle, and from the sheep,"** the verse **concludes "to [arouse] favor for him before *Havayah*." "Before *Havayah*"** implies that such an offering reaches a level even **loftier than *Havayah*.**[11] G-d's name *Havayah* refers to a transcendent level of G-dliness; however, **the refinement of the animal soul reaches** an even **loftier** peak, **as it is written,**[12] **"Much produce comes through the strength of an ox,"** implying that after the animal soul is refined, it can elevate elements of material existence that would otherwise be beyond the reach of the G-dly soul alone.

For this reason – because **the sacrifice "from you,"** from the G-dly soul, is not entirely transformative in nature – it **ascends only to the Divine name *Havayah*. True, the sacrifice "from you" does not** relate **to** the Divine name ***Elokim*, whose numerical value equals "nature" (*hateva*)** (referring to **G-dliness that conceals itself within nature), but specifically to *Havayah*,** (which connotes unlimited G-dliness), **as explained in the *Zohar***[13] **regarding the verse,**[14] **"One**

ב) ״מִן הַבְּהֵמָה״, דִי בְּהֵמָה וָועלְכֶע גֶעפִינְט זִיךְ אִין דֶעם מֶענְטשְׁנְס הַארְץ, דָאס הֵייסְט פוּן נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית. וָואס אוֹיף דֶעם רֶעכְנְט אוֹיס דֶער פָּסוּק וַוייטֶער: ״מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן״ - דִי פְּרָטֵי הַמַּדְרֵיגוֹת פוּן נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית, וִוי עֶס וֶוערְט דֶערְקְלֶערְט אִין חֲסִידוּת[ט].

אוּן דֶער תַּכְלִית אִיז נִיט אִין דֶער עֲבוֹדָה פוּן נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית מִצַּד עַצְמָהּ, נָאר אִין בֵּירוּר נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית דַּוְקָא.

אוּן אוֹיךְ דָאס אִיז מְרוּמָּז אִין פָּסוּק. בַּיי דֶעם וָוארְט ״מִכֶּם״, זָאגְט עֶר קָרְבָּן לַהֲוָיָ׳, אוּן נָאךְ דֶעם וִוי עֶר זָאגְט מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן, פִירְט עֶר אוֹיס לִרְצוֹנוֹ לִפְנֵי הֲוָיָ׳, פַאר הֲוָיָ׳[יא], הֶעכֶער פוּן הֲוָיָ׳, וַוייל דֶער בֵּירוּר פוּן נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית דֶערְלַאנְגְט הֶעכֶער, אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט[יב], וְרָב תְּבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר.

דֶערְפַאר דֶערְלַאנְגְט דֶער קָרְבָּן פוּן ״מִכֶּם״ נָאר צוּם שֵׁם הֲוָיָ׳. אֱמֶת טַאקֶע אַז אוֹיךְ דֶער קָרְבָּן פוּן ״מִכֶּם״ אִיז נִיט צוּ ״אֱלֹקִים״, בְּגִימַטְרִיָּא הַטֶבַע (אֱלֹקוּת וָואס בַּאהַאלְט זִיךְ אִין טֶבַע), נָאר צוּ הֲוָיָ׳ דַוְקָא, וִוי עֶס וֶוערְט דֶערְקְלֶערְט אִין זֹהַר[יג] אוֹיפְן פָּסוּק

9. See ***Kuntreis HaTefilah,* ch. 8.**

10. *Havayah* is the Kabbalistic and Chassidic term for the four-letter name of G-d, י-ה-ו-ה, that is not pronounced as spelled because of its holiness.

11. ***Likkutei Torah,* the *maamar* entitled *Leva'er... Adam Ki Yakriv.***

12. ***Mishlei* 14:4.**

13. ***Zohar,* Vol. III, p. 5a.** See also *Zohar,* Vol. II, p. 108a*; Zohar Chadash, Midrash HaNeelam*, p. 4a.

14. Shmos 22:19.* In the verse, *elohim* refers to false deities. The possibility for this name of G-d to be associated with false deities stems from the fact that it refers to the dimension of G-dliness associated with judgment and contraction. Accordingly, it is associated with the G-dly life-force enclothed in nature and, as such, can be mistakenly associated with false deities. The *Zohar,* loc. cit., is referring to the holy dimension of that G-dly name.

who slaughters to *elokim* [i.e., false deities] shall be condemned to destruction."

Nevertheless, the sacrifice of the G-dly soul **does not reach the lofty peak** achieved **through refining the body and animal soul. It is specifically through** their refinement **that one reaches even higher, "before *Havayah*," completely transcending the chainlike progression of spiritual worlds, as it is written,[15] "When the *sitra achra* (the 'other side') is subdued, the glory of the Holy One, blessed be He, will be revealed throughout all worlds." The light** such Divine service will call forth shines **equally in all worlds.[16]**

זוֹבֵחַ לָאֱלֹקִים יָחֳרָם, און דָאךְ קוּמְט עֶס נִיט צוּ דֶער עֲלִיָּה דוּרְךְ דֶעם בֵּירוּר הַגּוּף וְנֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית, וואָס דוּרְךְ דֶעם דַוְקָא דֶערְלַאנְגְט מֶען נָאךְ הֶעכֶער, לִפְנֵי הֲוָיָ', לְמַעְלָה מֵהִשְׁתַּלְשְׁלוּת לְגַמְרֵי, ווִי עֶס שְׁטֵייט[ט], כַּד אִתְכַּפְיָא סִטְרָא אָחֳרָא אִסְתַּלֵּק יְקָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכוּלְהוּ עָלְמִין, אוֹר שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשָׁוֶה'.

The Prerequisite for Divine Service

3. The first requirement for the procedure of offering an animal on the physical plane was to ensure that the animal was whole.[17] It had to be examined to verify it had no blemish,[18] and only then could it be accepted as an offering.[19]

The same applies to sacrifices in the spiritual sense. In the service of offering the spiritual animal, i.e., **before one proceeds to offer the animal soul to G-d, one must first ensure that the animal – the animal soul – is complete and**

ג. אִין סֵדֶר הַקְרָבַת הַבְּהֵמָה בְּגַשְׁמִיּוּת הָאט מֶען דִי עֶרְשְׁטֶע זַאךְ גֶעדַארְפְט זֶען אַז דִי בְּהֵמָה זָאל זַיְין אַ גַאנְצֶע. מֶען הָאט אִיר גֶעדַארְפְט בּוֹדֵק זַיְין זִי זָאל נִיט הָאבְּן קֵיין מוּם, און עֶרְשְׁט דַאן "יֵרָצֶה לְקָרְבָּן".

דָאס זֶעלְבֶּע אִיז בַּיי קָרְבָּנוֹת בְּרוּחְנִיּוּת. בַּיי עֲבוֹדַת הַקְרָבַת בְּהֵמָה הָרוּחְנִית, אִיז אֵיידֶער מֶען גֵייט צוּ מַקְרִיב זַיְין דֶעם נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית לַהֲוָיָ', דַארְף מֶען צוּם עֶרְשְׁטְן זֶען אַז דִי בְּהֵמָה - דֶער נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית, זָאל זַיְין

On this basis, we can understand the precision of our Sages' wording (*Menachos* 110a): "Come and see what is written in the passage [describing] the sacrifices: In these [verses, the Divine names] *E-l* and *Elokim* are not stated, only [the name] *Havayah,* in order not to give a basis **for a litigant to argue."**

In other words, since G-d's names *E-l* and *Elokim* are associated with the G-dliness enclothed in the natural order, were these names for G-d mentioned regarding the sacrifices, it is possible that the nations of the world would associate them with their deities. For that reason, only the name *Havayah* is mentioned.

Regarding why G-d's **name *E-l* is also mentioned in that Talmudic passage, see *Zohar,* Vol. III, pp. 31a, 132a.**

* The *Zohar* refers to a different verse, *Tehillim* 51:19, "The sacrifice to *Elokim* is a broken heart." Although the Rebbe uses a different prooftext, the fundamental message remains the same. See the sources cited in footnote 13.

15. See *Zohar,* Vol. II, p. 184a. **See** also ***Tanya,* ch. 27,** p. 34a ff.; ***Likkutei Torah, Shmos,* the beginning of *Parshas Pekudei,*** p. 3a, *Bamidbar,* ***Parshas Chukas;* the *maamar* entitled** *Al Kein Yomru,* **sec.** 2 p. 65b ff.

16. See the *maamar* entitled *Basi LeGani,* 5710, ch. 1; the *maamar* entitled *Basi LeGani,* 5711, (*Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Basi LeGani,* Vol. 1, p. 12; *Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat,* Vol. 2, p. 269). The intent is to refer to the light that is *sovev kol almin,* transcending all worlds, shining equally in both the higher and lower realms.

17. *Vayikra* 1:3.

18. *Rambam, Hilchos Issurei Mizbei'ach* 1:1.

19. See *Vayikra* 22:27.

has no blemish.[20]

For this reason, the beginning of this spiritual **service involves examination – checking every corner of one's soul,** one's **intellectual faculties, emotions, and especially the three "garments" of thought, speech, and action, to identify elements that are inappropriate and to correct them.**

In order that this examination be done ***adayta d'nafshei*****, with an** intense, **soul-felt commitment – not** merely in a perfunctory manner, like **"a commandment of men learned by rote"**[21] – a person **must realize that this actually affects the life of his soul.** Such a recognition will motivate him to **conduct the examination as** thoroughly as **is necessary.** Furthermore, **he will also implement in practice whatever corrections are needed, because he realizes that this actually affects the life of his soul.**

בִּשְׁלֵימוּת און נִיט הָאבְּן קֵיין מוּם[יא].

דֶערְפַאר אִיז בִּתְחִלַּת הָעֲבוֹדָה - בְּדִיקָה, בּוֹדֵק זַיְין בְּכָל פִּנּוֹת נַפְשׁוֹ, אִין מוֹחִין, אִין מִדּוֹת וּבִפְרַט אִין דִי דְרַיי לְבוּשִׁים מַחֲשָׁבָה דִּבּוּר וּמַעֲשֶׂה, צוּ ווִיסְן דִי עִנְיָנִים ווֶעלְכֶע טוֹיגְן נִיט, און מְתַקֵּן זַיְין זֵיי.

בִּכְדֵי אַז דִי בְּדִיקָה זָאל זַיְין אַדַּעְתָּא דְנַפְשֵׁיהּ, נִיט בְּדֶרֶךְ מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה, דַארְף עֶר ווִיסְן אַז דָאס אִיז אִים נוֹגֵעַ בְּחַיֵּי נַפְשׁוֹ מַמָּשׁ. דַאן ווֶעט דִי בְּדִיקָה זַיְין ווִי עֶס דַארְף זַיְין, און אוֹיךְ דִי תִּקּוּנִים ווֶעלְכֶע פָאדֶערְן זִיךְ, ווֶעט עֶר דוּרְכְפִירְן בְּפוֹעֵל, ווָארוּם עֶר ווֵייס דָאךְ אַז דָאס אִיז אִים נוֹגֵעַ בְּחַיֵּי נַפְשׁוֹ.

No Place for Despair

4. When a person engages in the service of introspective **examination and reflects on his spiritual state with an intense, soul-felt commitment, he will often realize that even if he is not currently transgressing, nevertheless,** his spiritual state leaves room for improvement. As reflected in King David's words,[22] **"My sin is always before me,"** a person must be mindful of his previous conduct. This awareness is important because **the sins he committed throughout his lifetime (from his earliest youth) – including those committed before his** ***bar mitzvah***[23] **– will continue to exert an influence on him** unless **he has completely corrected them** through deep-felt *teshuvah.*

Proof that a person **has not yet corrected his**

ד. ווֶען עֶר ווֶעט זִיךְ עוֹסֵק זַיְין אִין עֲבוֹדַת הַבְּדִיקָה און זִיךְ פַארְטְרַאכְטְן אִין זַיְין מַעֲמָד וּמַצָּב אַדַּעְתָּא דְנַפְשֵׁיהּ, ווֶעט עֶר זִיךְ אָפְּט מָאל כַאפְּן, אַז אוֹיבּ אֲפִילוּ אִיצְטֶער אִיז עֶר נִיט קֵיין בַּעַל עֲבֵירָה, אִיז דָאךְ אָבֶּער "וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד", אַז דִי חֲטָאִים ווָאס עֶר הָאט גֶעטָאן בְּמֶשֶׁךְ יְמֵי חֶלְדּוֹ (פוּן זַיְין פְרִיסְטֶער יוּגְנְט אָן), אוֹיךְ דִי ווָאס עֶר הָאט גֶעטָאן פַאר בַּר מִצְוָה[יב], זַיְינֶען דָאךְ פַארְבְּלִיבְּן, ווָארוּם עֶר הָאט זֵיי נָאךְ נִיט אִין גַאנְצְן מְתַקֵּן גֶעווֶען.

אַ רְאָיָה אַז עֶר הָאט נָאךְ דִי חֲטָאִים

---

20. The explanation of this concept can be understood based on the elucidation in ***Torah Or*****, p. 36c, and the** ***hosafos*** **to** ***Torah Or*****, p. 111d,** ***et al.*** These sources explain that a lack of vigilance in the observance of the commandments and carelessness regarding one's thought and speech can create blemishes in the soul.

21. Cf. *Yeshayahu* 29:13.

22. *Tehillim* 51:5.

23. Though a minor is not held liable for his actions according to Torah law, nevertheless, these actions leave an impression on his soul. See ***Pokei'ach Ivrim*****, chs. 21-22. See also** ***Shulchan Aruch, Orach Chayim*****, end of sec. 243;** ***Sanhedrin*** **55b.**

sins – and his *teshuvah* is still lacking – is that, were it to have been carried out as desired, his Divine service would be more intense. Having previously been "in a parched land, the shadow of death,"[24] should have awakened within him a great longing and love for G-dliness, a love through which "intentional sins are transformed into merits."[25]

When he reflects honestly, **he realizes that, in his case,** such a transformation **has** yet to occur. **On the contrary, when he focuses on his true state, without deceiving himself or** avoiding taking a real, **hard look at his situation, he feels that the reality is the opposite. Not only have** his sins **not "become like merits," but they remain transgressions. This is why he feels drawn to transgression;** he sees that he has to struggle against the dynamic of "**one transgression lead[ing] to another."**[26] Thus, **he** can clearly **recognize that his *teshuvah* has not yet reached the desired level.**

In other words, his experience of "my sin is always before me" is not because his current spiritual state requires a higher level of *teshuvah* for which his previous strivings are **not sufficient,**[27] **but because he never properly corrected these matters in the first place. They** remain "**a dividing curtain between him and his Father in Heaven,"**[28] **interrupting and preventing his service of G-d.**

Against the backdrop of such introspection, **when a person contemplates all this and also realizes the greatness of the concept of sacrifices – that sacrifices involve drawing one's powers and faculties close** to G-d, enabling them to **ul-**

נִיט מְתַקֵן גֶעוואָרן אוּן עֶר הָאט נָאךְ נִיט גֶעטָאן קֵיין תְּשׁוּבָה ווִי עֶס דַארְף זַיְין: אוֹיבּ זַיְין תְּשׁוּבָה וואָלְט גֶעוועֶן ווִי מֶען דַארְף, וואָלְט זַיְין עֲבוֹדָה גֶעוועֶן שְׁטַארְקֶער, ווַיְיל דָאס וואָס עֶר אִיז גֶעוועֶן פְרִיעֶר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת, הָאט גֶעדַארְפְט בַּיי אִים דֶערְוועֶקְן אַ גְרוֹיסֶע תְּשׁוּקָה אוּן אַן אַהֲבָה צוּ אֱלֹקוּת, אַן אַהֲבָה וואָס זְדוֹנוֹת נַעֲשׂוּ לוֹ כִּזְכִיּוֹת[יג], אוּן עֶר זֶעט אַז בַּיי אִים אִיז נִיט אַזוֹי;

אַדְרַבָּה, ווֶען עֶר בַּאטְרַאכְט זִיךְ אִין זַיְין מַצָּב ווִי עֶר אִיז בֶּאֱמֶת, נִיט ווֶעלְן מַאכְן זִיךְ גְרִינְג אוּן נִיט ווֶעלְן אָפְּנַארְן זִיךְ, פִילְט עֶר בַּיי זִיךְ אַז עֶר שְׁטֵייט אִין אַ פַארְקֶערְטְן צִיוּר, נִיט נָאר אַז עֶס אִיז נִיט "נַעֲשׂוּ כִּזְכִיּוֹת" - נָאר עֶס אִיז גֶעבְּלִיבְּן אַן עֲבֵירָה, וואָס דֶערְפַאר צִיט אִים צוּ אַן עֲבֵירָה - עֲבֵירָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵירָה[יד], זֶעט עֶר דָאךְ אַז עֶר הָאט נָאךְ קֵיין תְּשׁוּבָה ווִי עֶס דַארְף צוּ זַיְין נִיט גֶעטָאן.

דָאס הֵייסְט, אַז דֶער "וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד" אִיז בַּיי אִים נִיט דֶערְפַאר ווַיְיל מִצַד זַיְין אִיצְטִיקְן מַעֲמָד וּמַצָּב אִיז נִיט גֶענוּג דִי פְרִיעֶרְדִיקֶע תְּשׁוּבָה אוּן עֶר דַארְף הָאבְּן אַ הֶעכֶערֶע תְּשׁוּבָה[טו], נָאר עֶר הָאט לְכַתְּחִלָּה נִיט מְתַקֵן גֶעוועֶן זַיְינֶע עִנְיָנִים, אוּן זֵיי זַיְינֶען אַ מָסָךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹ לְבֵין אָבִיו שֶׁבַּשָּׁמַיִם[טז], מַפְסִיק אוּן מוֹנֵעַ פוּן עֲבוֹדַת הֲוָיָ'.

אִיז בְּשַׁעַת עֶר אִיז זִיךְ מִתְבּוֹנֵן אִין דֶעם אַלֶעם אוּן ווֵייסְט אוֹיךְ דִי גְרוֹיסְקַיְיט פוּן דֶעם עִנְיָן פוּן קָרְבָּנוֹת, אַז קָרְבָּנוֹת אִיז קֵרוּב הַכֹּחוֹת וְהַחוּשִׁים,

---

24. Cf. *Yirmiyahu* 2:6.

25. *Yoma* 86b. **See *Tanya,* ch. 7.**

26. ***Avos* 4:2.**

27. **See *Tanya,* ch. 29.** That source explains that when a person initially repents, his *teshuvah* was sufficient to correct his sins. However, when he advances to a higher level of Divine service, a new level of *teshuvah* is required of him to enable his soul to advance to a deeper connection to G-d. See, however, ***Tanya, Iggeres HaTeshuvah,* ch. 11.**

28. **See** *Yeshayahu* 59:2, as quoted in *Tanya, Iggeres HaTeshuvah,* ch. 5; **see** also ***Tanya,* ch. 17.**

timately become "absorbed in the supernal fire," and knowing that **"the mystery of the sacrifice ascends to the mystery of the Infinite"**[29] **– he will ask himself: "What connection do I have to sacrifices? How can I be accepted as an offering to G-d when there is no limb in my body that is whole?"**[30]

בִּיז עֶס ווֶוערְט נִכְלָל בְּאֵשׁ שֶׁל מַעְלָה, אוּן רָזָא דְקוּרְבָּנָא עוֹלֶה עַד רָזָא דְאֵין סוֹף[ז], פְרֶעגְט עֶר בַּיי זִיךְ: ווָאס פַאר אַ שַׁיְיכוּת הָאט עֶר צוּ קָרְבָּנוֹת, אוּן ווִי אַזוֹי אִיז יֵרָצֶה לְקָרְבָּן לַהֲוָיָ', אַז עֶר אִיז "אֵין בּוֹ מְתוֹם"?!

To answer these questions: In the *maamar* entitled *Basi LeGani*[31] – when commenting on **the Alter Rebbe's teaching** cited above, that the sacrifice must come **"from you,"** i.e., from the animal inside of you **– my father-in-law, the Rebbe** Rayatz, **adds, "The matter depends on you." Despite one's** present **spiritual state and all that he has experienced until now, nevertheless, "the matter depends on you." Every Jew** can correct himself; he **can say, "When will my deeds reach the** level of the **deeds of my forefathers, Abraham, Isaac, and Jacob?"**[32]

צוּ פַארְעֶנְטְפֶערְן דִי קַשְׁיָא, אִיז מוֹסִיף כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר[ח] אוֹיפְן פֵּירוּשׁ פוּן אַלְטְן רֶבִּי'ן אִין דֶעם ווָארְט "מִכֶּם" - מִכֶּם וּבָכֶם הַדָּבָר תָּלוּי, דָאס אִיז אָפְּהֶענְגִיק פוּן אַיְיךְ אַלֵיין. נִיט קוּקְנְדִיק אוֹיף זַיְין מַעֲמָד וּמַצָּב אוּן אוֹיף דֶעם ווָאס עֶר אִיז אַדוּרְךְ בִּיז אִיצְט, פוּנְדֶעסְטְווֶעגְן אִיז בָּכֶם הַדָּבָר תָּלוּי, בִּיז אַז יֶעדֶער אִיד קֶען זָאגְן[ט], מָתַי יַגִּיעוּ מַעֲשַׂי לְמַעֲשֵׂי אֲבוֹתַי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

Aflame with G-dly Fire

5. The procedure for offering a sacrifice on the physical plane was as follows: **After determining that the animal was perfect, without blemish, it had to be slaughtered. Even after the slaughter, the animal's body remained intact; only its life-force was removed.**

ה. דֶער סֵדֶר אִין הַקְרָבַת הַקָּרְבָּן בְּגַשְׁמִיּוּת אִיז, אַז נָאכְדֶעם ווִי מֶען גֶעפִינְט אוֹיס אַז דִי בְּהֵמָה אִיז אַ תְּמִימָה אָן אַ מוּם, דַארְף מֶען זִי שֶׁחְטְ'ן. אוֹיךְ נָאךְ דֶער שְׁחִיטָה בְּלַייְבְּט אִיבֶּער דֶער קֶערְפֶּער פוּן דֶער בְּהֵמָה גַאנְץ, מֶען נֶעמְט נָאר אַרוֹיס אִיר חַיּוּת. דַאן אִיז מֶען אִיר מַקְרִיב אוֹיפְן מִזְבֵּחַ, וואוּ עֶס ווֶוערְט פַארְבְּרֶענְט אוֹיךְ אִיר גַשְׁמִיּוּת'דִיקֶער קֶערְפֶּער, - בַּיי אַלֶע קָרְבָּנוֹת דֶעם חֵלֶב, אוּן בַּיי קָרְבַּן עוֹלָה, הַתְחָלַת הַקָּרְבָּנוֹת, דִי גַאנְצֶע בְּהֵמָה, כָּלִיל לַמִּזְבֵּחַ - אִין דֶעם גֶ-טְלֶעכְן פַייְעֶר ווָאס פְלֶעגְט אַרָאפְּקוּמֶען מִלְמַעְלָה.

Then it was offered on the altar, where its physical body was burned. The fat of all the offerings was consumed **on the altar – and for the burnt-offering, the first offering** mentioned in our Torah reading, **the entire animal was completely consumed – in the Divine fire that would descend from above.**[33]

Similarly, this is true **in a spiritual sense,** in a

אַזוֹי אוֹיךְ אִין רוּחְנִיּוּת. נָאךְ דֶעם

29. *Zohar,* Vol. II, p. 239a; Vol. III, p. 26b.

30. Cf. *Yeshayahu* 1:6.

31. The *maamar* entitled *Basi LeGani,* 5710, ch. 2.

32. *Tana D'vei Eliyahu Rabbah,* ch. 25.

33. See *Yoma* 21b; *Zohar,* Vol. I, p. 6b.

person's Divine service: **Correcting the blemishes** in his animal soul – thereby making it whole and fit for an offering – is **followed** by **slaughter.** Metaphorically, **slaughtering the body and animal soul** does not **mean** harming the body.[34] Instead, just as the actual animal remained whole, with only its life-force removed, so too, a person should **remove his enthusiasm and vitality from material matters. The physical things themselves remain intact, but he involves himself with them without passion, only to gain additional strength for** his **Divine service, as in the statement,**[35] **"Wine and fragrance sharpen the mind,"** or in a paraphrase of Rav Nachman's words, "Because **I had not eaten beef, I did not understand the reasoning precisely."**[36] By such conduct, a person fulfills **the directive,**[37] **"Know Him in all your ways."** If the person proceeds in this manner, **all** his **affairs will be for the sake of Heaven. On an even deeper level, not merely** will he **use physical things *for* the sake of holiness, he will transform *them* into *mitzvos* and holiness – for example,** feasting **on *Shabbos* and festivals, or** making ***tzitzis* from physical wool and *tefillin* from physical parchment.**

Then the offering can take place: The body and animal soul can **be absorbed in the Divine fire within the soul, as it is written,**[38] **"Its flashes are flashes of fire, the flame of G-d," and as our Sages**[39] **commented, "like the supernal fire." This refers to the soul's love for G-d in which the body and animal soul are absorbed, so that the animal soul, too, develops a love for G-d, as it is written,**[40] **"You shall love G-d, your L-rd, with all your heart,"** and as **our**

וָואס מֶען אִיז מְתַקֵן דִי מוּמִים, דַארְף זַיְין שְׁחִיטָה, שֶׁחְטְ'ן דֶעם גוּף אוּן נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית, דָאס הֵייסְט אַרוֹיסְנֶעמֶען דֶעם קָאךְ אוּן חַיוּת פוּן עִנְיָנִים גַשְׁמִיִּים. דִי דְבָרִים גַשְׁמִיִּים אַלֵיין בְּלַיְיבְּן גַאנְץ, אָבֶּער זֵיי זַיְינֶען אָן אַ קָאךְ, עֶר בַּאנוּצְט זִיךְ מִיט זֵיי נָאר בִּכְדֵי עֶר זָאל הָאבְּן אַ תּוֹסֶפֶת כֹּחַ אִין עֲבוֹדַת הֲוָיָ', כַּמַאֲמָר[כ] חַמְרָא וְרֵיחָא פַּקְחִין, דְלָא[כא] אָכְלִי בִשְׂרָא דְתוֹרָא לֹא דִקְדַקְתִּי טַעְמוֹ שֶׁל דָבָר, וָואס דָאס אִיז דָאךְ דֶער צִיוּוּי בְּכָל דְרָכֶיךָ דָעֵהוּ[כב], אַז אַלֶע עִנְיָנִים זָאלְן זַיְין לְשֵׁם שָׁמַיִם. אָדֶער נָאךְ טִיפֶער, נִיט נָאר אוֹיסְנוּצְן דִי דְבָרִים הַגַשְׁמִיִּים צוּלִיבּ קְדוּשָׁה נָאר מַאכְן פוּן זֵיי אַלֵיין מִצְוָה וּקְדוּשָׁה, - וִוי אֲכִילַת שַׁבָּת וְיוֹם טוֹב, אָדֶער וִוי צִיצִית מִצֶמֶר גַשְׁמִי אוּן תְּפִלִּין מִקְלַף גַשְׁמִי.

אוּן דַאן קֶען זַיְין דִי הַקְרָבָה, אַז דֶער גוּף אוּן נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית זָאלְן נִכְלָל וֶוערְן אִין גֶ-טְלֶעכְן פַייְעֶר וָואס אִין דֶער נְשָׁמָה, אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט, רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶת יָ-הּ, וְאָמְרוּ רַזַ"ל, כְּאֵשׁ שֶׁל מַעְלָה[כג], דָאס אִיז דִי אַהֲבָה פוּן דֶער נְשָׁמָה צוּם אוֹיבֶּערְשְׁטְן - אוּן אִין אִיר וֶוערְן נִכְלָל דֶער גוּף וְנֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית, אַז אוֹיךְ דֶער נֶפֶשׁ הַבַּהֲמִית בַּאקוּמְט אַן אַהֲבָה צוּ דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן, אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט וְאָהַבְתָּ אֵת הֲוָיָ' אֱלֹקֶיךָ

34. See *Rambam, Hilchos Deos,* the beginning of ch. 4.

35. *Yoma* 76b**, according to the version cited in *Tanya*, ch. 7, and in many places in *Chassidus*.**

36. ***Bava Kama* 72a** and *Rashi,* s.v. *delo*. Our Sages' intent is that through elevating the Divine sparks enclothed in the physical substance of the food and drink, the person is able to feel a reciprocal benefit within his own soul and derive additional Divine energy from them.

37. *Mishlei* 3:6. **See *Rambam*, *Hilchos De'os*, ch. 3; *Tur* and *Shulchan Aruch, Orach Chayim*, sec. 231.**

38. ***Shir HaShirim* 8:6.**

39. *Shir HaShirim Rabbah* and ***Yalkut Shimoni* on the verse. Regarding the explanation of the connection between the love of the G-dly soul and the supernal fire, see sec. 3 of the *maamar entitled Basi LeGani,*** 5712 (***Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Basi LeGani,*** Vol. 1, p. 45ff.; ***Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat,*** Vol. 2, p. 279ff.).

40. *Devarim* 6:5.

Sages commented,[41] "with both your inclinations."

בְּכָל לְבָבְךָ וְאָמְרוּ רַזַ״ל[כד] בִּשְׁנֵי יְצָרֶיךָ.

(פון מאמר ד״ה באתי לגני, תשי״ב)

---

41. *Berachos* 54a.

א) זע לקו״ש ח״א עמוד 561.

ב) חלק ג לט, א. זע אויך ביאורי הזהר ריש פרשת ויצא, לקוטי תורה ואתחנן ד״ה וידעת (השני) פרק ב. שם סוכות ד״ה ושאבתם (השני) פרק א.

ג) ד״ה ושאבתם מים חג הסוכות תש״א (סה״מ קונטרסים ח״ב תנ, א־ב). קונטרס לימוד החסידות פרק יב. זע אויך לקוטי תורה ד״ה אדם כי יקריב.

ד) ספר הבהיר סימן מו (קט). זע אויך זהר חלק ג ה, א. של״ה מסכת תענית (ריא, ב). זע אויך פרי עץ חיים שער התפלה פרק ה.

ה) קונטרס התפלה פרק ח.

ו) לקוטי תורה ד״ה לבאר כו׳ אדם כי יקריב.

ז) משלי יד, ד.

ח) חלק ג ה, א. – ועל פי זה יומתק דיוק לשון רז״ל (מנחות קי, א): לבעל הדין לחלוק. – ומה שכתוב (מנחות שם) גם שם א־ל, יעויין זהר חלק ג לא, א. קלב, א.

ט) זע תניא פרק כז. לקוטי תורה ריש פרשת פקודי, שם פרשת חוקת ד״ה על כן יאמרו פרק ב.

י) זע ד״ה באתי לגני תש״י פרק א. באתי לגני תשי״א (סה״מ באתי לגני ח״א ע׳ לד. סה״מ מלוקט ח״א ע׳ ח).

יא) ביאור הענין מובן על פי מה שנתבאר בתורה אור מקץ (לו, ג). הוספות לתורה אור (יא, ד). ועוד.

יב) פוקח עורים פרק כא־כב. זע אויך שלחן ערוך אורח חיים סוף סימן שמ״ג. סנהדרין נה, ב.

יג) זע תניא פרק ז.

יד) אבות פרק ד, משנה ב.

טו) זע תניא פרק כט. אגרת התשובה סוף פרק יא.

טז) זע תניא פרק יז.

יז) זע זהר חלק ב רלט, א. זהר חלק ג כו, ב.

יח) ד״ה באתי לגני תש״י פרק ב.

יט) תנא דבי אלי׳ רבה פרק כה.

כ) יומא עו, ב. על פי הגירסא שהובאה בתניא פרק ז ובכמה מקומות בדא״ח.

כא) בבא קמא עב, א.

כב) זע רמב״ם הלכות דיעות פרק ג. טור ושולחן ערוך אורח חיים סימן רל״א.

כג) שיר השירים ח, ו. ילקוט שם. ביאור שייכות אהבת נפש האלקית לאש של מעלה ראה ד״ה באתי לגני תשי״ב פרק ג (סה״מ באתי לגני ח״א ע׳ מ. סה״מ מלוקט ח״א ע׳ כב־כג).

כד) ברכות נד, א.

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
David Hendler
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה"ת ר' משה יהודה בן ר' צבי יוסף ע"ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

sie